

Sjaloom!

met hart en ziel geloven

- God is gek ?
- Paulus
- Kerk en Corona
- Psalmen

www.pknhuissen.nl
zondagsmail@pknhuissen.nl

Nazomer 2020

PROTESTANTSE GEMEENTE HUISSEN

God is gek ?

Matthijs Glastra

In zijn roman “Peaches, een romance” vertelt Ilja Leonard Pfeijffer het verhaal van een verliefde professor en een jonge vrouw die hij alleen via e-mails heeft ontmoet. Bestaat ze echt of denkt hij dat ze bestaat? Als er vervolgens een criminele wending plaatsvindt, wordt het verhaal van de professor te gek voor woorden. Zijn verhaal is bijna niet te geloven. En toch bestaat zij voor hem en is haar liefde werkelijkheid voor hem! De professor is een groot kenner van kerkvader Tertullianus en als een terugkerend refrein is daar diens uitspraak: “Credo quia absurdum”. Ik geloof omdat het absurd is, ongerijmd. De werkelijkheid is vaak niet te geloven, geloven is vaak de ultieme waarheid!

Pfeijffer was de laatste gast in Zomergasten en als avondsluiting hield hij een pleidooi voor geloven. *‘Uiteindelijk moeten we het wel blijven durven: ergens in te geloven. Er is een uitspraak van Ovidius: “We hebben nu eenmaal goden nodig, dus is het ook raadzaam en nuttig om te geloven dat ze bestaan”. Ik zou die willen veranderen: ik denk niet dat we goden nodig hebben, maar wat we nodig hebben is te geloven dat ze bestaan, ook al bestaan ze niet. En als het niet lukt om in de goden te geloven, dan moeten we ergens anders in geloven. Want we hebben het nodig om te geloven -geloven hebben we meer nodig dan de goden’.*

In zijn laatste boeken keert dit thema steeds terug: hoe in Europa met het verdwijnen van de klassieke christelijke cultuur niet alleen het geloof in God verdwenen is, maar dat daarmee ook het geloven zelf aan betekenis heeft ingeboet. Maar als de geloofsinhoud er niet meer is, laat geloven dan als een levenshouding blijven bestaan. Want *‘het is niet het bestaan van God dat ons leven verrijkt, maar ons geloof in Hem’*. Een boeiende, spannende en uitdagende positie. Bij mens-zijn hoort geloven om te kunnen (over)leven. Geloven is zo gek nog niet.

Dat roept het boekje van Kluun uit 2009 in herinnering, “God is gek”. In zijn roman “Komt een vrouw bij de dokter” beschrijft Kluun hoe zijn vrouw Judith aan kanker overlijdt. Een prachtig jong gezinnetje, alles onder controle, ons kan niks gebeuren – en dan de dood. Tijdens die periode zijn er ook vele goede momenten, ervaringen dat er op ingrijpende levensmomenten nieuwe en onvermoede krachten maar boven kunnen komen. Er groeide een geloof in een leven na de dood. Kluun ging weer bidden. Er was zachtheid, lichtheid en een dragende kracht. Maar toen hij daar in het openbaar over sprak werd daar zeer negatief en kleinerend op gereageerd. *‘Kom op zeg, God en geloven zijn ouderwets en achterhaald’*. Geloven (in God)? , doe niet zo gek. De ondertitel van zijn boek was veelzeggend: “ God is gek - de dictatuur van het atheïsme”.

Pfeijffer maakt een duidelijke wending: het gaat vandaag niet meer om de inhoud van het geloof. Daarover kun je met hem van mening verschillen, maar het is wel een ontwikkeling die ik herken in de samenleving, in de kerk, mijn eigen leven. Voor velen is de geloofsinhoud veranderd, en vaak (gedeeltelijk) verdwenen of minder manifest geworden. Veel gelovigen hebben afscheid genomen van een stellig en zeker weten. In het Latijn bestaat er het onderscheid tussen fides quae en fides qua. Er is het geloof **wat** (fides quae) men gelooft, de geloofsinhoud. Dat kunnen we omschrijven en vastleggen. Dat zijn de geloofswaarheden waarmee ik instem en die ik voor waar houd. De 12 artikelen van het geloof, het vaste fundament van Schrift en belijdenis.

Maar we weten allemaal: als ik die 12 artikelen aan iemand voorleg en laat lezen, gaat hij niet vanzelf geloven. Het geloof vraagt om een **houding van geloven en vertrouwen waardoor men gelooft** (fides qua). Geloven als vertrouwen, overgave, hopen. In de catechismus worden ze bij elkaar gehouden, een zeker weten én een vast vertrouwen. Heel lang zijn die twee ook heel goed (!?) samengegaan. Maar wat gebeurt er als er vragen komen bij de geloofsinhoud? Als de inhoud een struikelblok wordt om te vertrouwen? Als de inhoud niet meer leeft, dan zeggen mensen het geloof (de inhoud) vaarwel. Vaak betekende dat ook afscheid van het woord geloven.

Daar schuurt de positie van Pfeijffer. Hoe gaat dat bij u, bij jou, bij mij? Kun je die twee scheiden: de geloofsinhoud en het geloofsvertrouwen? Heeft geloven die inhoud nodig of kan het ook uit zichzelf ontstaan en bestaan? Kan een vonkje zomaar ontstaan of moet het ergens aan ontvlammen? Kan ik mijn geloofsinhoud veranderen? *'Misschien heb ik Peachez zelf bedacht, gemaakt en geschapen, maar ten diepste is zij het die mij geboord heeft. Voor mij bestaat zij en daarom ontstonden er in mij gevoelens om harentwil die ik nooit eerder in mijn leven heb gekend'*. Geloven in de kracht van de liefde: dat komt door mij én is tegelijkertijd een geschenk van de ander. Fides quae en fides qua – geloven maakt van een toeschouwer een deelnemer. Iemand heeft ooit het beeld van een gebrandschilderd raam gebruikt. Van buiten krijgt men slechts dof en grauw glaswerk te zien, van binnen zie ik de kleuren en de tekening – als het licht er doorheen valt.

Wij hebben geloven heel stevig met (het bestaan van)God verbonden, de inhoud als een voorwaarde om te geloven. Ik lees dan bij Meester Eckhart: *'Ik bid God om mij leeg te maken van God. Ik moet God liefhebben als een niet-god, een niet-geest, een niet-persoon. God is een onuitsprekelijk mysterie, het heeft geen zin allerlei beelden of verlangens op Hem te projecteren. Beter is het om als mens je geest leeg te maken. Als de ziel zich leegmaakt, wordt God in de mens geboren'*.

Van de redactie

Bartje Abbo-Tilstra

Nog steeds kunt u Sjaloom! lezen zonder dat u verplicht bent om een wachtwoord in te vullen. Heel bijzonder voor deze tijd. Ook wordt Sjaloom! gewoon bij u thuisbezorgd zonder dat u een handtekening hoeft te zetten. En elke keer heeft Sjaloom! een andere inhoud. Drie bijzonderheden waar u misschien nog nooit zo bij hebt stilgestaan. Zo vanzelfsprekend? Nee, dat nu ook weer niet. Het is gewoon 'gewoon'.

Hopelijk gaat uw hart spreken als u leest over wat redactie en inzenders van kopij bezig houdt. Als dat zo is, dan krijgt u ook begrip voor hun boodschap: wij zijn met zijn allen bezig voor u, in tijden van voorspoed en tegenspoed. Misschien leest en herleest u Sjaloom! dan wel, denkend aan de brieven van onder meer Petrus en Paulus in het Nieuwe Testament. Mocht dit zo zijn, dan gaat er een wereld voor u open. Hoeveel eeuwen krijgen gelovigen al boodschappen die sjaloom brengen!

Het vanzelfsprekende valt dan weg en maakt plaats voor dankbaarheid. Ook in zorgelijke tijden.

Inhoud

- 2-3 Column Ds. M. Glastra: Is God gek?
- 4. Van de redactie
- 5. Kerkdiensten / Agenda / Rouwen kun je samen....
- 6-7 Paulus
- 8. De legende van Kroetwösj
- 9. Liturgie en Corona
- 10. Kerkgebouw open en corona
- 11. Ledenmutaties
- 12. Kerk in corona tijd
- 13. Psalm73
- 14-15 Stiekem psalmen zingen
- 16. Kerk in tijden van Corona
- 17. Het altaar van Netty
- 18. Colofon / Adressen
- 19. Groeten uit Zoutenlande
- 20. Gedicht

Kerkdiensten

Aanvang 10.00 uur
(tenzij anders vermeld, zie ook zondagsm@il)

Voorlopig alleen met aanmelden via
aanmelden@pknhuissen.nl of te volgen via
Kerkomroep.nl

Zondag 6 september

Voorganger: Ds. B. Grandia

Collectes: Project Rodolfo / Pastoraat en Eredienst /
Project Palestina (Grandia)

Zondag 13 september

Vredesweek

Voorganger: Ds. M. Glastra

Collectes: Vluchtelingenwerk O.-Nederland /
Pastoraat en Eredienst / JOP

Zondag 20 september

Voorganger: Ds. M. Glastra

Collectes: Kinderhospice Binnenveld / Pastoraat en
Eredienst / KIA Wereldwijd

Zondag 27 september

Voorganger: Ds. Theo de Zwart

Collectes: Project Rodolfo / Pastoraat en Eredienst /
Vredesweek

Zondag 4 oktober

Israëlzondag

Voorganger: Ds. M. Glastra

Collectes: Rudolfstichting / Pastoraat en Eredienst /
Kerk en Israël

Zondag 11 oktober

Voorganger: Ds. M. Glastra

Collectes: Kinderhospice Binnenveld / Pastoraat en
Eredienst / Kerkradio

Zondag 18 oktober

Voorganger: Ds. B. Woord, proponent

Collectes: Voedselbank Arnhem e/o / Pastoraat en
Eredienst / KIA Rwanda

Zondag 25 oktober

Scheppingszondag

Voorganger: Ds. M. Glastra

Collectes: St. Het Kruispunt / Pastoraat en Eredienst /
Pastoraat eigen Gemeente

Agenda

Zie ook zondagsm@il

September Oktober

maandag	dinsdag	woensdag	donderdag	vrijdag	zaterdag	zondag
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

Rouwen kun je samen....

De aangekondigde bijeenkomsten van de
Rafaëlgroep (zie het zomernummer van *Sjaloom!*
blz. 14) gaan door.

Er zijn 8 bijeenkomsten op de maandagavond van
19.00-21.00 uur in Elst. De eerste bijeenkomst is op
28 september. Er zijn 8 bijeenkomsten op de
dinsdagmiddag van 14.00-16.00 uur in Bemmel. De
eerste bijeenkomst is op 29 september. Deelname
aan alle bijeenkomsten is gewenst. Kosten
deelname € 40,--

Voor de data zie de folder of kijk op de website van
de parochie.

Opgave deelname vóór 21 september 2020.

Graag informeren wij u nader over deze
gespreksgroep en heten u daarom welkom op
dinsdag 15 september 2020 van 19.30 – 20.30 uur
in Ontmoetingscentrum De Hoeksteen, Pr.
Irenestraat 58, 6661 EA Elst

PAULUS – iedereen is welkom!

Matthijs Glastra

In de vakantie heb ik de korte roman “Peachez, een romance” van Ilja Leonard Pfeijffer gelezen en dat verhaal blijft mij heel erg inspireren. Een professor klassieke geschiedenis – met als mooiste plek zijn studeerkamer vol oude boeken, oude woorden en dode talen – komt via een e-mailtje in contact met de jonge vrouw Peachez. Ze sturen elkaar berichtjes, zij stuurt af en toe een foto mee en zonder dat hij haar ooit heeft gezien gaat Peachez zijn hele bestaan vullen. Die nieuwe gevoelens breken zijn geordende en zich steeds maar herhalende leven open. Hij gaat steeds meer impulsief en lossier zijn dagen vullen, zonder vaste agenda’s of roosters. Hij begint te leven! Door de kracht van de liefde gaan die oude woorden leven.

Iets wat mij sterk raakt is dat die professor een beeld zou kunnen zijn (is !) voor de kerk, en nog dichter op mijn eigen huid: mijzelf als dominee (en heel eerlijk: iedereen herkent zich in dit beeld dat jouw leven in vaste vormen en gewoontes gestold kan raken en dat er nieuwe gebeurtenissen (nodig!) zijn om het contact met het leven te voelen en herstellen). Er is een terugkerend verwijt naar de kerk: zij leeft opgesloten in haar eigen studeerkamer, haar eigen bubbel met een gesloten traditie van oude boeken en moeilijke woorden, (af)gesloten voor de wereld.

Wat ik de afgelopen maanden heb losgelaten is het volgen van het vaste oecumenische leesrooster. In de week voor Pasen en de Coronacrisis gingen we kopje onder en kwam Jona onverwacht langs. En als je Jona tegenkomt, is Simon Petrus, bar Jona (zoon van Jona) niet ver. Met Petrus gingen we verder van Pasen naar Pinksteren. En waar Petrus is, is Paulus in de buurt. Twee vrienden die elkaar herkennen in hun onvoorwaardelijke vertrouwen in Jezus, maar elk een eigen weg kozen. Opeens ontstond er een andere vrije leeswijzer die zichzelf vormde. Juist in een tijd waarin zo veel ‘vanzelfsprekendheden’ niet meer vanzelf spraken en zo veel op losse schroeven kwam te staan, hielpen Jona, Petrus en Paulus mij (ons!) om ons te bezinnen op wat geloven betekent, wat beweegt mij daarin? Corona maakt vaste patronen los(ser) en Petrus en Paulus lieten hun licht schijnen over de noodzaak van het maken van goede keuzes. De groep Petrus (eerst besnijden) en de groep Paulus (iedereen doet mee). In Corona tijd is er geen vast plan, geen vast vertrekpunt van een gebouw, maar de open dagelijkse realiteit. We moeten terug naar AF, naar de bron, persoonlijk en als kerk de goede keuzes proberen te maken. Kom bij ons langs Petrus en Paulus met jullie kracht en de vonk van liefde, leven, geloven.

Paulus - een man die Jezus niet heeft gekend en Pasen niet heeft meegemaakt. Hij is nergens bij geweest (noemt zichzelf daarom een ‘misgeboorte’), hij was te laat. Toch is hij het geweest die als eerste heeft gezegd en geschreven: Christus is verrezen. Die zin bestond nog niet, was nog nergens vastgelegd. Tussen Pasen en het ontstaan van de evangeliën zit minstens één generatie. Paulus vult als eerste dat gat met zijn brieven, pas daarna zijn de evangeliën geschreven. Hij is de verbindende schakel. En net als hij: we zijn er niet bij geweest en weten het niet, we moeten het geloven.

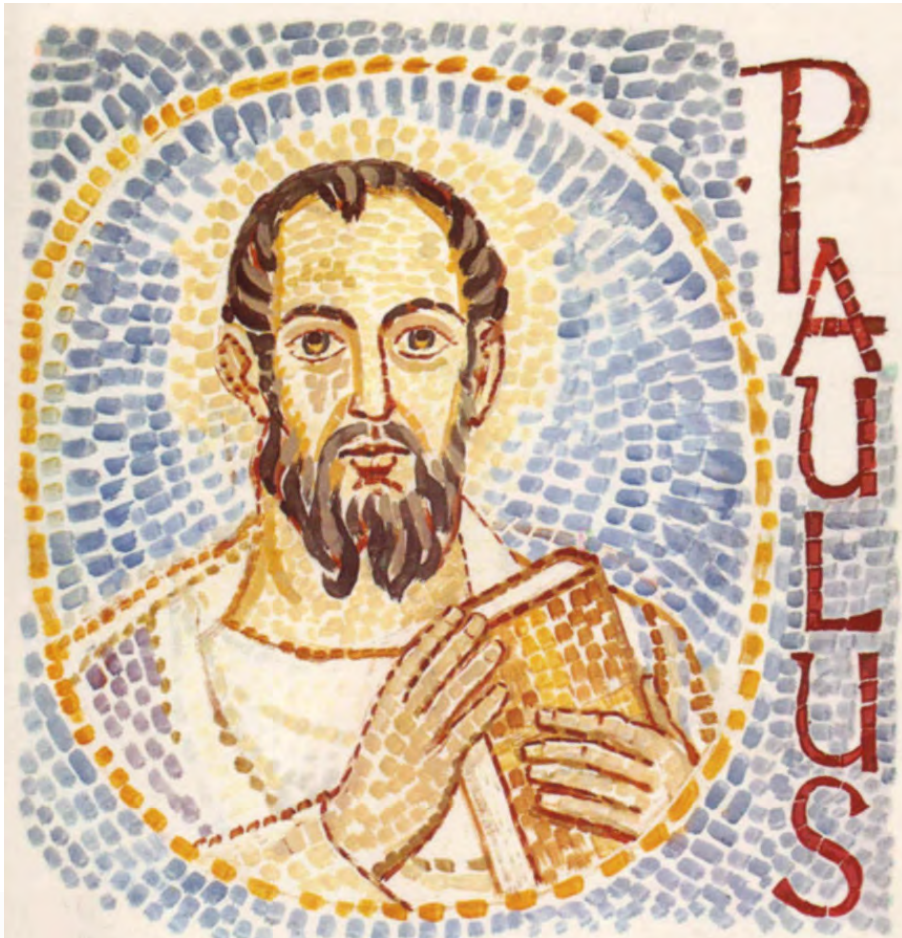
Maar: wat moeten wij vandaag nog met Paulus, kunnen we er (nog) iets mee? Verguisd en beschimpt, de man die de kerk vrouwonvriendelijk heeft gemaakt. De man van de homohaat. De man die onze lichamelijke en het genieten van seks heeft afgekeurd. Rondom Paulus hangen tal van vooroordelen, discriminerend, anderen buitensluitend. Benauwd en kleintjes, het slechte beeld van de kerk.

Paulus’ nieuwe leven begint met lege handen. Zo gaat hij op weg: ongewapend, ontwapend door een machteloze macht. Hij heeft geen volmacht van een religieuze autoriteit en opereert op z’n eentje. Zonder vaste verblijfplaats of een eigen kerkgebouw. Te gast bij kleine groepjes (christenen). Een gast, steeds afhankelijk van gastvrijheid. Wie wil mij ontvangen? Net als Jezus legitimeert hij zich

niet, ongenood en ongevraagd komt hij langs. Net als Jezus gaat Paulus de weg van de vernedering. Paulus noemt dat 'kenosis', ontlediging. Genade en vrijheid als het begin van alles. Iemand typeert hem als de apostel van de gastvrijheid. Geweldig!

Want Paulus heeft een grenzeloos vrijheidsideaal, iedereen is welkom! In Christus is alles geoorloofd en vrij. Voedselwetten, besnijdenis, reinheidsvoorschriften - laten we elkaar daar niet mee lastig vallen. Slaven zijn vrij in Christus, vrouwen gelijk aan mannen. Het onderscheid joden en heidenen is opgeheven. Niets is meer heilig, je hoeft het een niet te onderscheiden van het ander. Want waar alles uitkomt en begint: de liefde is het grootst. Het geloof zal niet over de liefde heersen, alles draait om de liefde.

Misschien kon Paulus dit zeggen omdat hij de spoedige wederkeer verwachtte. Als die uitblijft worden zijn radicale opvattingen 'beperkt houdbaar'. De mannen van aanzien in Jeruzalem, de kring rondom Petrus, gaan steeds meer het gezagscentrum van de kerk vormen. Paulus verkondigt één doop, één lichaam en één geest, één God die alles in allen tot stand brengt. Bij hem staat de vrijheid van de individuele gelovige in relatie met Christus centraal. Waar bij Paulus iedereen gelijk is, ontstaat er in de kerk gaandeweg een ambtsworming en gaat de kerk de weg 'van paulinische anarchie naar petrinische macht en gezag'. En deze korte schets is nog maar een topje van de ijsberg... de komende tijd wil ik graag ruimte voor Paulus maken, hem uitnodigen onze gast te zijn, vreemd, verrassend. Hoe je zonder al te veel bagage kunt leven en te geloven.

De legende van de Kroetwösj

Herman Schimmel

Mensen die mij kennen weten dat ik een bijzondere voorliefde heb voor religieuze kunst en in het bijzonder kruiswegstaties. We waren een paar weken geleden op vakantie in Zuid-Limburg. Dat zou 'Eldorado' moeten zijn voor mij. Maar helaas. De meeste kerken zijn ook in Zuid-Limburg gesloten, behalve meestal een kleine Maria-kapel aan de zijkant.

Echter toen we door het prachtige dorpje Epen fietsten hadden we geluk. In de *St. Paulus Bekering kerk* waren twee dames druk in de weer met het schikken van Kroetwösj. Van wat? Ik verstond dat Limburgs niet zo goed maar begreep wel dat het om kruiden ging. De dames schikten kleine bosjes samengebonden kruiden die ze bij Maria op het altaar legden. Elk bosje was samengesteld uit zeven verschillende kruiden: tarwe, rogge, duizendblad, boerenwormkruid (geneeskrachtig) en twee kruiden die het onweer kunnen weren (alsem of bijvoet en koninginnekruid, ook wel donder-of leverkruid genoemd. Het zevende kruis is walnotenblad. De boeketten werden vroeger boven de huis- en staldeuren gehangen nadat de bosjes in de kerk waren gezegend.

Wij waren er op 15 augustus en dat is Maria ten Hemelopneming. In Zuid-Limburg wordt op het feest van Maria ten Hemelopneming op veel plaatsen een kruidenbundel gezegend. En dan krijgen alle kerkgangers zo'n *Kroetwösj* (Kruidenbos) mee.

Ik raakte daarover in gesprek met een van de dames en toen zij hoorde dat ik organist was en ook belangstelling had voor staties, nam ze me apart mee naar de koorzolder om naar het orgel te kijken en om een bijzondere kruiswegstatie te laten zien die daar hing. Overigens wist ze me niets over de herkomst te vertellen. Toen we twee dagen later in de prachtige kerk Maria Sterre der Zee waren in Maastricht zagen we al die kruidenbosjes daar ook liggen.

De kruidenbosjes bij het Mariabeeld

Het interieur van de St. Paulus Bekering kerk in Epen

Liturgie en Corona

Herman Schimmel

Protestantse Gemeente
Huissen

Zondag 30 augustus 2020
11^e van de zomer

"Liefde is het grootst"

Voorganger: ds. Matthijs Glastra
Organist: Herman Schimmel
Zang: Herman en Sijke Schimmel
Lector: Wilmy Vlieter

we zijn via www.kerkomroep.nl met elkaar verbonden
in een moment van bemoediging en bezinning

Lezen: 1 Korinthiers 13

Lied 829

829:2
De hoop die in ons is
en ons doet leven,
dat is een erfenis
om door te geven
voorgoed.

829:3
Wij houden ons bereid
om te ontvangen
de Geest die ons geleidt
en ons verlangen
vervult.

Overweging

Muziek

Gebieden, afgesloten met

Onze Vader die in de hemel zijt,
Uw naam worde geheiligd.
Uw koninkrijk kome,
Uw wil geschiede, op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood.
En vergeef ons onze schulden
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het koninkrijk
en de heerlijkheid
en de heerlijkheid
in eeuwigheid, Amen

Lied 791: 1, 2, 4 en 6

Zingen is een van de meest wezenlijke onderdelen van de kerkdienst in de Protestantse kerk. Zingen geeft stem aan de emoties. Je kunt zingend bidden, je verwonderen, je kunt blijdschap en je verdriet kwijt.

En juist dat onderdeel is geschrappt uit onze wekelijkse vieringen. Dat doet pijn. Dat zingen zo'n wezenlijk onderdeel is van het samen gemeente zijn blijkt wel uit wetenschappelijk onderzoek. De Zweedse onderzoeker Bjorn Vickhoff zag dat de harten van mensen die samen zingen tegelijk gaan lopen en ook dat de hartslag vertraagt waardoor mensen minder stress hebben. De cortisonen in je bloed nemen namelijk toe tijdens het zingen. Dat werkt stress verlagend en helpt tegen weerstand. Dus zingen is eigenlijk hét middel om je te wapenen tegen corona.

Maar het advies is om dat (nog) niet te doen. Vanuit mijn functie als voorzitter van een van de grootste korenbonden in Nederland ben ik al maanden bezig om me te laten informeren over wat wel en niet kan. Immers de 1,7 miljoen zingende mensen in Nederland staan te popelen om weer te zingen. En ik weet ook dat mensen het in onze kerkdiensten missen. "Konden we maar weer zingen".

Nou dat kan. In onze kerkdiensten doen we het nu met twee, drie, hooguit vier zangers. Echter in de praktijk blijkt dat het steeds dezelfde zangers zijn die ons voorgaan in de lofzang.

Zet uw schroom opzij en meld u ook aan. Dat geeft ook diversiteit aan. Ik hoor veel excuses als 'ik kan niet zo goed zingen' en 'ik durf niet alleen te zingen'. Nou, dan helpt het dus als je met meer bent. Vanuit de kerkenraad is gezegd dat we wel met een klein groepje van maximaal vier mensen kunnen zingen. Dan hoeft u niet alleen te zingen. Ik hoop echt dat meer mensen zich aanmelden zodat ik, verdeeld over de zondagen, een rooster kan maken. Als er wat onbekendere liederen zijn dan nemen we die meestal voor de dienst nog even door in de Pleinzaal. Doet u mee? U kunt zich aanmelden via organist@pknhuissen.nl

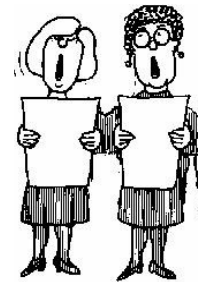

Kerkgebouw open en corona (vervolg)

‘Liturgie, de ontmoeting met God en elkaar dragen we als gemeenschap van gelovigen. Zowel thuis als in het kerkgebouw. Liturgie is niet iets van een dominee en organist en de gemeente die toeschouwt. Deelnemers aan de viering zijn nooit alleen de mensen die erbij zijn in het kerkgebouw. En het is ook niet waar dat je door alleen thuis mee te vieren een toeschouwer bent. Gelukkig loopt dit wonderwel door elkaar heen, is het met elkaar verweven.’ (Matthijs Glastra, juni 2020).

Met het kostensteam en het moderamen hebben we de zomerperiode geëvalueerd. Hoe ging het met veiligheid en hygiëne. Zijn de gemaakte afspraken reëel. Hoe verder na 1 september. Wat is het dan goed om te horen dat alles soepel verloopt en iedereen zich aan de afspraken houdt. Helaas kunnen we nog niet terug naar normaal, maar dat zal niemand verbazen.

- o Samen **zingen** kan nog steeds niet. We hebben geconcludeerd dat we daarmee een verkeerd signaal afgeven. De maatschappelijke context nodigt niet uit om als plaatselijke gemeente voorop te lopen. We blijven dus met een paar van te voren gevraagde gemeenteleden zingen. Daarvoor kun je je nog steeds als zanger opgeven overigens. (hermanschimmel@gmail.com)
- o De **opstelling** van lezenaar, tafel en stoelen hebben we aangepast om de zichtlijnen te verbeteren en de viering gemeenschappelijker te maken.
- o **Koffie/thee** en ontmoeting: na de dienst nog even napraten met je buurvrouw/man kan weer. In papieren bekertjes wordt koffie of thee aangereikt op je zitplaats. Wie direct naar huis wil, verlaat de kerkzaal via de oude ingang of via de hal, afhankelijk van je zitplaats.

En dat alles om de 1,5 m afstand te borgen. Let daar ook op als je in de hal staat. We zien dat het ons moeite kost de 1,5 m zowel voor als na de dienst aan te houden. Overigens, wekelijks aanmelden voor een viering blijft voorlopig noodzakelijk (aanmelden@pknhuissen.nl). Je ontvangt op de zaterdag voor de dienst een bevestiging. Alle geldende afspraken zijn terug te vinden in de vorige Sjaloom! en op de website. Ze worden ook steeds meegestuurd bij de bevestiging na aanmelden.

Mits de 1,5 m gewaarborgd kan worden, kunnen kleinere bijeenkomsten tot nader order weer in het kerkgebouw worden georganiseerd. Per ruimte geldt een max. aantal personen. Zeer tot onze spijt kunnen we de koren nog niet ontvangen i.v.m. veiligheidsrisico's.

Namens de kerkenraad, hou afstand, hou vol, heb het leven lief!

Ada van Arkel en Marja Huson-ter Avest

Sjaloom! Nazomer 2020

"Ook stoelen voor de kerk"

Ledenmutaties periode 15-06-2020 t/m 21-08-2020

Inschrijvingen

Naam	Adres
Dhr. J.M. van Eldik	van Kleefstraat 24, 6851LL HUISSEN
Mevr. E.J. de Jong	Biezen 6, 6852LN HUISSEN
Mevr. M.M.W. Spijksma	Boskoops Glorie 5, 6851VH HUISSEN

Uitschrijvingen

Naam	Adres
Dhr. R.K.R. Beckmann	Wegenschouw 5, 6852TM HUISSEN
Mevr. J. Lagerwaard	Orchislaan 18 2, 6833AD ARNHEM
Mevr. A.A.H. van Groezen	Willem Jansenstraat 24, 6681ZZ BEMMEL

Overleden

Naam	Adres
Mevr. T.L.B. Bakker - Nijhoff	Binnendijk 32, 6852HG HUISSEN

Verhuizingen binnen wijkgemeente

Naam	Oud adres	Nieuw adres
Mevr. P.F.D. Maters - Janssen	Bloemstraat 11, 6851CR HUISSEN	Helmichstraat 26 , 6851CC, HUISSEN
Dhr. M.H.P. Huson	Sabelhof 20, 6852TH HUISSEN	Holthuiszerdreef 179 , 6852JN, HUISSEN
Dhr. S.E. Huson	Hoogland 12 , 6852GD HUISSEN	Holthuiszerdreef 179 , 6852JN, HUISSEN

Vertrokken

Naam	Oud adres	Nieuw adres
Mevr. E.J. Luik	Plaza 20 , 6852RX HUISSEN	Mimosaweg 1 , 7021ZN, ZELHEM

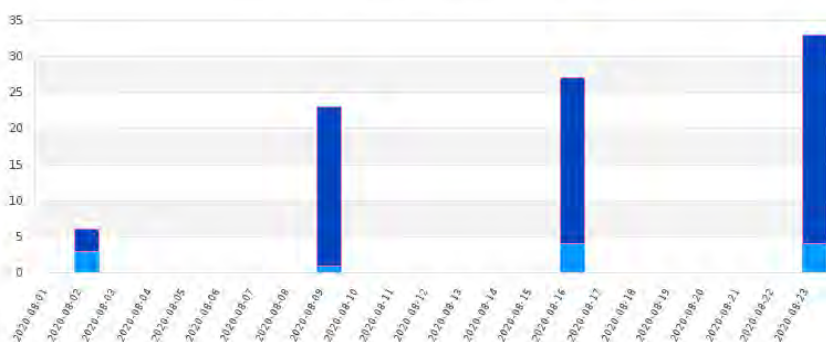
Kerk in corona tijd

Herman Joling

Mountpoint
Protestantse Gemeente Huissen(12288)
Maximaal aantal gelijktijdige kijkers/luisteraars per dag

■ Ongeauthenticeerde luisteraars
■ Geauthenticeerde luisteraars

In deze tijd mogen we met maximaal 30 personen in de kerk de viering bijwonen. In de Zondagsm@il en in de liturgie staat vermeld: *We zijn via www.kerkomroep.nl met elkaar verbonden in een moment van bemoediging en bezinning.* Die verbondenheid met mensen thuis wordt weergegeven in het bovenstaande staafdiagram. De ongeauthenticeerde luisteraars loggen zelf in via kerkomroep.nl en geauthenticeerde luisteraars hebben een modem thuis. Op 23 augustus hadden 33 aansluitingen een verbinding met de kerk. Per aansluiting luistert er vaak meer dan één persoon! Zo kunnen we er wel van uitgaan dat deze dienst van 23 augustus meegevierd is door totaal ongeveer 75 tot 80 mensen.

We blijven verbonden!

Psalm 73

God is goed geweest voor mij
o ja
heeft mij gelouterd.

Mijn voeten gingen verkeerd
ik was op weg naar de chaos:
ik was jaloers op Ploert & Schender
op hun welvaart, hun buiken.
Alle stervelingen moeten zwoegen
maar zij niet,
snoeren diamanten om hun nek
uitpuilende ogen
grote mond vol haattaal
bek tot in de hemel
tong die de aarde vergiftigt.

Dus kruip je voor ze,
konkel je mee.

Ze zeggen: die allerhoogste,
die god van jullie weet niets.
Ik beproefde mijn hart,
probeerde niet te haten.
Dacht: ik ga met ze meedoen –
waarom hún weg niet gegaan?
Maar dan verloochen ik
wat ik tot nu toe geleefd heb
en laat mijn kinderen over
aan het sluipende kwaad

zo zwalkte ik heen en weer.

Toen, plotseling, werd het licht
en zag ik hun einde, hun niets,
hoe ze verdampen in leegte.

Gek was ik, zuur, verbitterd,
een beest was ik, tegen jou aan
maar wel 'tegen jou aan'.
Mijn hand in jouw rechterhand.

Jij hebt een plan, hou me vast.
Ik weet niet waarheen, ik wil
geen hemel, ik wil de aarde.
Ik wil dat mijn hart het houdt
en dat je mijn rots bent voor eeuwig.

Ver weg van jou is het geen leven.
Dicht bij je komt het wel goed.

Huib Oosterhuis, "150 psalmen vrij"

Stiekem psalmen zingen

Herman Schimmel

Op een van de boerderijen aan de Havezateweg in Collendoorn (een gehucht vlakbij Hardenberg) kom je een gevelsteen tegen met de tekst:

***Vrees God en houd Zijne geboden
want dit betaamt alle mensen
1857***

Sinds kort weet ik dat achter die gevel van die boerderij van 1943 tot 1945 iedere zondag in het geniep kerkdiensten werden gehouden. Stiekem kwamen daar onderduikers uit de omliggende boerderijen op zondag naar die plek om “vooral psalmen te zingen.” Een van die onderduikers was mijn vader Leen Schimmel.

Deze zomer bezochten Sipkje en ik deze plek voor de eerste keer omdat door speurwerk van mijn nicht Annie en haar zoon zij een beetje van die geschiedenis hadden ontrafeld. Deze boerderij was het geboortehuis van een mevrouw die 8 jaar was toen ze het meemaakte en die het aan mijn nicht vertelde.

Wij kampeerden de afgelopen maand in de omgeving van Dalfsen/Ommen en besloten samen met mijn nicht een fietstocht langs die plek te maken.

Collendoorn - gevelsteen op boerderij waar onderduikers iedere zondag bij elkaar kwamen om psalmen te zingen.

De boerderij waar mijn vader vanwege de Arbeitseinsatz in 1943 onderdook, bestaat niet meer. De boerderij lag precies achter de boerderij met de bijzondere gevelsteen. Van daaruit kon je makkelijk een andere boerderij zien waar mijn oom Herman, broer van mijn vader, zat ondergedoken. We bezochten ook die boerderij. Ik had er alleen nog een oude zwart/wit foto van die in 1946 was gemaakt.

Mijn nicht Annie nam ons mee naar een bosje dat precies tussen vier boerderijen inlag. Dat bosje diende als 'vluchtplaats'. Als er onraad was gingen de onderduikers daar snel naar toe en verborgen zich in een gat. Ze konden van daaruit ook makkelijk zien of de kust weer veilig was om terug naar hun boerderij te gaan.

De jongste van de drie broers, mijn oom Jan verbleef toen nog in het huis waar ik zelf ook geboren ben in Velp. In 17 september 1944 (Market Garden) evacueerde hij met zijn zus en moeder (mijn oma) ook naar Collendoorn. Een afstand die zij lopend met een handkar aflegden.

Mijn oom Jan, tante Mien en oma kwamen op een boerderij in Collendoorn op 'kijkafstand' van die andere drie boerderijen. Het mooie aan het verhaal is dat mijn oom Jan verliefd werd op de boerendochter in die boerderij, er mee trouwde en niet meer teruggegaan is naar Velp.

Een deel van onze familiegeschiedenis ligt dus in Collendoorn en met deze bijzondere fietstocht kregen we daar een beter beeld van afgelopen maand.

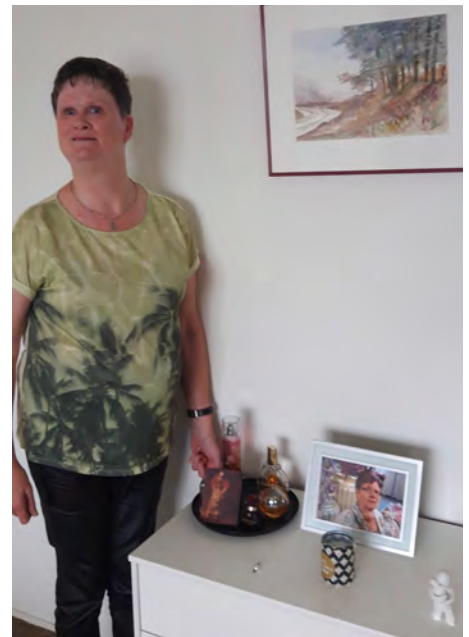
In een oud fotoalbum vond ik deze foto. Die is gemaakt door de zoon van boer Veltink in 1946, toen mijn vader (links voor) en zijn broer Herman (daarnaast) hun onderduikgezinnen gingen bedanken na de oorlog.

Kerk in tijden van Corona

Matthijs Glastra

In het vorig nummer van Sjaloom! hebben we jullie uitgenodigd iets te delen over hoe dat gaat: thuis vieren. Ria Berends had toegezegd ons te laten delen in het huisaltaartje dat ze van een oud naaikistje van haar oma zou gaan maken.. Dat mag een plek worden om even stil te worden, om speciale aandacht te geven aan wat je dwars zit of waar je blij om wordt, om een kaarsje te branden. Een schouderblessure zat het knutselen en dus ook haar bijdrage in de weg.

Gelukkig mochten we één reactie ontvangen, het Ladenkastje van Netty Krop. Dank voor jouw reactie! Voorafgaand aan haar bijdrage een weergave van een recensie in het "Friesch Dagblad" over "Kerk zijn in tijden van Corona", waarbij het verwaarlozen van de kerken in het voeden van de huisliturgie naar voren treedt. Misschien waren er daarom zo weinig reacties?

Half augustus verscheen het boek "Kerk in tijden van corona". In de recensie benoemt het "Friesch Dagblad" de twee kanten van de crisis. Met de klassieke woorden van Johan Cruijff: 'elk nadeel heeft een voordeel' – ook in dit boek zien verschillende schrijvers allerlei lichtpunten in deze pandemie. Heel veel mensen hebben elkaar -vaak onzichtbaar- geholpen en eindelijk eens hun burens ontmoet. Kerken en predikanten hebben eindelijk de noodzaak gevoeld en de moed gehad om reuzenstappen te zetten op het digitale pad. De online uitgezonden kerkdiensten werden goed bekeken en beluisterd en daarin hebben we kunnen ervaren hoe belangrijk zo'n digitaal te volgen kerkdienst is voor zieken, kwetsbaren en mensen die nieuwsgierig zijn naar de kerk, maar de fysieke drempel niet (meer) over durven. En niet het geringste winstpunt: kerkgangers zijn gaan beseffen hoe bijzonder de kerkgang eigenlijk is. De rituelen en sacramenten, het zingen, het orgel, het samenkomen met mensen die je niet zelf hebt uitgekozen: een permanente oefening om altijd de ander en de Ander voor ogen te houden. Al die elementen zijn hun 'vanzelfsprekendheid' nu kwijt en worden daardoor weer op waarde geschat.

Maar naast deze winst- en lichtpuntjes is er een andere kant. Door de Coronacrisis zijn er ook kerkgangers die tot hun schrik constateren dat ze het geloof van zich voelen wegglijden nu ze de regelmaat en ontmoeting van de kerkgang kwijt zijn. En online houden velen het evenmin vol: de nieuwigheid is eraf, tussendoor koffiezetten of wegzappen wordt steeds makkelijker. Zonder zingen wordt het een saaie boel. Is het een probleem of juist een uitdaging: dat we ons heel erg bewust worden dat de kerk zichzelf soms wel heel erg als het middelpunt van geloven is gaan beschouwen. Geloven kan zonder en buiten de kerk! Niet de afwezige kerkgangers zijn het probleem, maar de kerk die afwezig is in het gewone leven. En zonder kerk(gang) ontstaat er een nieuw verstaan van wat geloven voor mij betekent.

Kerken moeten zich terdege realiseren wat zij hebben nagelaten en verwaarloosd: ze hadden in veel gevallen meer kunnen doen om kleine huiskringen op te tuigen en te begeleiden, om gezinnen concreet te helpen thuis het geloof gestalte te geven. Om de huisliturgie te blijven voeden. En de stem van de kerk werd te weinig gehoord over de dilemma's en de problemen die de epidemie veroorzaakte in de breedte van de maatschappij. De kerken hebben hierin zaken verwaarloosd en hebben gefaald.

Het is belangrijk dat dit boek zo openlijk toegeeft dat dit alles zich voordoet. Dat hardop de zorg wordt uitgesproken over de mate waarin corona een fikse krimpversneller zal blijken te zijn. En dat uitdagende voorzetten worden gedaan – tot aan een actief sluitingsbeleid toe: ‘Al die kerkgebouwen zijn allang geen getuige meer van alomtegenwoordige christelijke presentie maar een lege façade. Sloop die, en wees een bescheiden en toegankelijke pleisterplaats van geloof, hoop en liefde.’

Bezinning op zulke kritiek en vragen is nodig. En laat de kerk zich hoeden voor snelle oplossingen: Neem de tijd, laat leegte en de twijfel toe, maak ruimte om te luisteren.

Het altaar van Netty Krop

Mijn altaar ziet er heel eenvoudig uit, zoals jullie kunnen zien op de foto.

Ik heb wat dingetjes op een ladenkastje liggen. Dit ladenkastje staat tegenover mijn bed, waar ik altijd liggend bid. Ik heb zodoende altijd zicht op mijn altaar. Daar ik mijn hoortoestellen dan uit heb, is het met de gordijnen dicht een stil en verborgen plek.

Wat er op mijn altaar staat, zijn de volgende dingetjes:

- links een kaartje van de Verloren Zoon, die weer teruggekeerd was en in zijn Vaderarmen zat.
- een pareltje gekregen van iemand: dat je een parel in Gods hand bent.
- rechts een wit beeldje van een mens, die een kindje draagt. Dit hoort bij het boekje dat Hij ook jou draagt.
- vooraan een kaars met de tekst: ‘all we have is now’.
- tegen de muur een mooie foto van mijn dierbare moeder.

Daarboven heb ik een prachtige aquarel hangen van de Ginkelse Hei. Deze aquarel heb ik geërfd

van mijn moeder. Zij symboliseert mijn geboortestreek, maar herinnert mij ook aan mijn belijdenistekst: ‘De Heer is mijn Herder, mij ontbreekt niets’. Dit omdat je hier rustig kunt vertoeven.

Colofon

Nr 5 September 2020 jaargang 41

Sjaloom! Kerkblad Protestantse Gemeente Huissen

Druk: BladNL Utrecht Oplage 310 exemplaren,
Verschijnt 7 keer per jaar

Redactie: Bartje Abbo-Tilstra, Ria Berends, Jan
Willem Faasse, Matthijs Glastra, Herman Schimmel,
Herman Joling.

De redactie van de Sjaloom! behoudt zich het recht
voor artikelen wel of niet te plaatsen, dan wel
aangepast.

Aanleveren kopij: tekst als Worddocument en
afbeeldingen als jpg (hoge resolutie 2Mb)
naar sjaloom@pknhuissen.nl

Inleverdatum kopij: 4 oktober

Verschijningsdata: 15 oktober

Coördinatie bezorging: Hans Hissink: 325 33 56,
hansenjanniehis@gmail.com

Kosten: vrijwillige bijdrage 1x p.j. Richtbedrag €15,-
Sjaloom! digitaal: opgeven:
sjaloom@pknhuissen.nl
of op de site: www.pknhuissen.nl/actueel/sjaloom

Adressen

Kerk: Raadhuysplein 35, 6851 BW Huissen, 3253421
Website: www.pknhuissen.nl voor informatie over
de gemeente, terughoren kerkdiensten etc.

Webmaster: Marja Huson - ter Avest
webmaster@pknhuissen.nl

Zondagsm@il: Wekelijkse digitale nieuwsbrief met
de actualiteit voor de komende week. Aanmelden:
zondagsmail@pknhuissen.nl

Kerktelefoon etc.: Ruud Viëtor 06-15 85 82 93
penningmeestercvk@pknhuissen.nl

Kerkdienst thuis luisteren: www.kerkomroep.nl
Kerkdienst gemist: www.pknhuissen.nl/preek

Kerktaxi Coördinatie: Anja van Donselaar 3256232

Rooster koster: (onder voorbehoud)

02/09 - 08/09	Huib Langewe
09/09 - 15/09	Daniëlle en Jonathan
16/09 - 22/09	Yolanda de Wit
23/09 - 29/09	Ruud Viëtor en Dirk Haasnoot
30/09 -	Nog niet bekend

-

-

-

Kerkenraad

Scriba: Marja Huson - Ter Avest 3256250
scriba@pknhuissen.nl

Pastoraat: Ds. Matthijs Glastra 06-21 29 41 43
predikant@pknhuissen.nl

Telefonisch een afspraak maken kan ma, di, do, en
vr tussen 9.00 - 9.30 uur.

(afwijkingen staan in de Zondagsm@il)

Diaconie: Willianne Langeweg 06-27 13 19 10
diaconie@pknhuissen.nl

Kerkrentmeesters: Ria Berends 325 4926,
ria.berends@planet.nl

Collectebonnen:
per kaart van €20,- (20 bonnen €1,-)
of €10,- (20 bonnen €0,50)

Bankrekeningen
NL23 RABO 0124 0915 47 ten name van
Protestantse Gemeente Huissen te gebruiken voor:

- Bijdrage Sjaloom! o.v.v. Sjaloom!
- Bijdrage kerkbalans
- Bestellen collecte bonnen

NL51 RABO 1240 2455 99 ten name van
Protestantse Gemeente Huissen te gebruiken voor:

- Werk aan de kerk 2.0
- NL57 RABO 0124 0698 86 ten name van Diaconie
Protestantse Gemeente Huissen te gebruiken voor
- Alle betalingen aan en van de diaconie.

Ledenadministratie: Shelly Goes 325 61 21
ledenadministratie@pknhuissen.nl

Cantorij:
Repetitie tijdelijk gestopt
Herman Schimmel 0481-37 61 25,
organist@pknhuissen.nl

Promises:
Repetitie tijdelijk gestopt
contact: Ruud Viëtor 06-15858293,
ruudvietor@online.nl

Kosters: koster@pknhuissen.nl

Naam	telefoon	mobiel
Huib Langeweg	3252347	0612444413
Yolanda de Wit	3252959	0654954070
Ruud Viëtor		0615858293
Daniëlle van Deutekom		0657214070
Jonathan van Deutekom		0645674960
Dirk Haasnoot		0654698106

Groeten uit Zoutelande

Jan Willem Faasse

Vorig jaar namen we ons voor naar Concarneau in Bretagne te gaan. Echter de grenzen werden gesloten voor mensen. Een minuscuul virus zet de wereld op zijn kop. De langverwachte pandemie is er.

Als alternatief dachten we aan Zeeland. Vooral Walcheren is een leuke plek. Dus de verhuurster gebeld of zij voor ons een plekje had. Binnen een half uur belde ze terug omdat een Duits stel net geannuleerd had. Je moet maar boffen. Aan de Joossesweg 117 stond een mooie vrijstaande zespersoons bungalow op ons te wachten. Vlak achter de duinen en net ten noorden van Zoutelande.

Dinsdag is het markt in Zoutelande en kun je verse zeekraal kopen, asperges en aardbeien.

Ook de horeca kwam weer op gang, maar rond de Catharinakerk was het stil.

Het zicht op zee verandert wel met de bouw van veel windmolens op de horizon. Ook valt op dat de luchten erg helder waren. Geen vliegtuigstrepen te zien.

We hebben genoten van de rust, de natuur en de frisse zeelucht.

Nu genieten we weer van al het groen in Huissen. In de twaalf jaar dat wij hier wonen zijn de bomen flink gegroeid. We kunnen met moeite de klok van de kerk in de stad zien.

“Het plaatje bij God”

**Ja, het staat in de bijbel geschreven
dat God liefde is enzovoort.
Zo heb ik het gehoord
en is het me bijgebleven.**

**Die woorden staan wel in de bijbel geschreven
er staan alleen geen plaatjes bij.
Maar dat plaatje, dat zijn wij,
het gaat over ons, en hoe je kunt leven.**

**Wat ook in de bijbel staat
maak er een beeldverhaal van
door, waar het maar even kan,
elkaar liefde door te geven.**

**Als illustratie van wat staat geschreven
als schets van het beloofde land
als een foto in Gods krant
heb lief, heel je leven.**

Karel Eykman